

ΜΗΠΩΣ ΕΙΣΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΜΟΥ; - PAS SON GENRE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Λουκά Μπελβό
Ηθοποιοί: Εμιλί Ντεκέν, Λοίκ Κορμπερί
Φωτογραφία: Πιερρίκ Γκάντελμι ντ'Ιλ
Μοντάζ: Λούντο Τροσ
Μουσική: Φρεντερίκ Βερσεβάλ
Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 111'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Βραβεία Magritte, Βέλγιο 2015
 * Βραβείο Σεναρίου στον Lucas Belvaux
 * Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου στην Εμιλί Ντεκέν
 * Βραβείο Ήχου στους Henri Morelle και Luc Thomas
 - Πολλές Υποψηφιότητες.

Ένας Παριζιάνος καθηγητής φιλοσοφίας διορίζεται σε μια επαρχιακή κωμόπολη, όπου γνωρίζει και ερωτεύεται την Τζενιφέρ, μια αισιόδοξη απέναντι στη ζωή κομμώτρια. Πόσο μακριά όμως μπορεί να πάει η σχέση τους όταν εκείνος της μιλάει για τον Καντ κι εκείνη του μαθαίνει να ξεφαντώνει με караόке;

Κλισέ, μα σπιρτόζα και τελικά λιγότερο ανάλαφρη

απ' όσο υπόσχεται το περιτύλιγμά της κομεντί, με μια απολαυστική, υποψήφια για Σεζάρ Εμιλί Ντεκέν («Ροζέτα»).

Ο κουλτουριάρης και η κομμώτρια
 Μια συμπαθέστατη έκπληξη από τη Γαλλία, η ταινία «Μήπως είσαι ο τύπος μου και άλλες αναζητήσεις περί έρωτος» («Pas son genre», Γαλλία, 2014) του Λουκά Μπελβό, σε κερδίζει με την αμεσότητά της ενώ πραγματεύεται ένα μάλλον κοινότοπο θέμα: τον έρωτα ανάμεσα σε δύο παντελώς ανομοιογενείς ανθρώπους, έναν παριζιάνο διανοούμενο, καθηγητή Φιλοσοφίας, και μια χωρισμένη μητέρα, κομμώτρια από την κωμόπολη Αράς, όπου ο πρώτος έχει μετατεθεί. Ο Μπελβό αντιμετωπίζει με τρυφερότητα τους ήρωές του, κατανοεί τις αδυναμίες τους, επισημαίνει χωρίς να κατακρίνει τα λάθη τους. Πάνω απ' όλα όμως ξέρει ότι ο Καντ δεν θα μπορέσει ποτέ να συνταιριάξει με το τηλεοπτικό πρωινό και έτσι αρνείται να χρυσώσει το χάπι επιλέγοντας την οδό της ειλικρινούς αντιμετώπισης μιας κατάστασης που εκ των πραγμάτων δείχνει καταδικασμένη. Η σχεδόν αγνώριστη (και πολύ σέξι) Εμιλί Ντεκέν της «Ροζέτα» των αδελφών Νταρντέν και ο Λοίκ Κορμπερί φτιάχνουν ένα πολύ πειστικό ζευγάρι σε αυτό το λιτό, καθαρό και χωρίς απέρριπτες φιοριτούρες έργο που υπηρετεί με συνέπεια το ζεστό θέμα του, προερχόμενο από το μυθιστόρημα του Φιλίπ Βελέν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Το στόρι δεν υπόσχεται πρωτοτυπία: Ένας Παριζιάνος καθηγητής φιλοσοφίας διορίζεται, παρά τη θέλησή του, σε μια επαρχιακή κωμόπολη. Με το νου του στην όσο το δυνατόν αμεσότερη επιστροφή του στην πρωτεύουσα, γνωρίζει και ερωτεύεται την Τζένιφερ, μια αισιόδοξη απέναντι στη ζωή κομμώτρια. Αν και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Χόλιγουντ θα χειριζόταν την αταίριαστη αυτή συμβίωση με μεγαλύτερη χοντροκοπιά, η αλήθεια είναι πως ο πρώην ηθοποιός και νυν σκηνοθέτης Λουκά Μπελβό («38 Μάρτυρες») δεν φοβάται να αναμετρηθεί με τα κλισέ μιας απόλυτα σχηματικής rom com ιστορίας. Λίγη περισσότερη ειρωνεία σίγουρα θα βοηθούσε, η μεταμορφωμένη Εμιλί Ντεκέν («Ροζέτα», «Πέρα Από τη Λογική»), όμως, απογειώνει το ρόλο της λαϊκής Τζένιφερ σε ένα κωμικό, όσο και τρυφερό ερμηνευτικό ρεσιτάλ, το οποίο της χάρισε μια υποψηφιότητα για Σεζάρ.

Ισοπεδώνοντας τον θεατρικό Λοϊκ Κορμπερί, ο οποίος έρχεται από την Κομεντί Φρανσέζ, παίρνει πάνω της την ταινία με πικάντικη χάρη, πειστική ακόμα κι όταν, στο δεύτερο μέρος, ο Μπελβό στρίβει την πυξίδα προς το ψυχολογικό δράμα. Η στροφή μοιάζει απότομη, ελαφρώς «σκηνοθετημένη», δίνει όμως στην ταινία ένα ουσιαστικότερο βάθος, σασπένς και μια καινούργια προοπτική πάνω στο ρομαντικό ταμπού της έλξης των ετερονύμων. Αν λοιπόν η φιλοσοφία του Καντ μπορεί να συναντήσει την καθημερινότητα με απροσδόκητα απλό, απρόοπτο τρόπο, ο έρωτας παραμένει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες ανίκητος στη μάχη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η κατραπακιά ενός νυχτόβιου, ασυνήθιστα νεαρού και ευειδή καθηγητή Φιλοσοφίας, όταν μετατίθεται μακριά από το Παρίσι και τις σαρκικές του απολαύσεις και βρίσκει τον έρωτα στο visceral, δηλαδή στον ενστικτώδη και ανεξήγητο έρωτα με μια κομμώτρια με ταπεινές, λαϊκές συνήθειες και καταβολές. Η (κάπως χοντρή) κόντρα ανάμεσα στην απώλεια του βολικού μοτίβου ζωής ενός συμβαρικού διανοούμενου και τη χαρά της δέσμευσης ανάμεσα σε δύο ανθρώπους με αμφίβολο ερωτικό ιστορικό έχει καλές στιγμές, κυρίως χάρη σε ένα καλογραμμένο σενάριο και την παρουσία της Εμιλί Ντεκέν, που έχει προχωρήσει από την εποχή της νταρντενικής Ροζέτα.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γαλλική κομεντί που επιχειρεί να σπάσει τα κλισέ ακολουθώντας τη σχέση δύο αταίριαστων ανθρώπων: έρωσ ανίκατε μάχαν;

Ενας βέρος Παριζιάνος, νεαρός καθηγητής φιλοσοφίας βρίσκεται, μετά οργής και λύπης του, με απόσπαση σε γυμνάσιο της επαρχιακής πόλης Αράς. Εργένης, απέφευγε τις μακροχρόνιες σχέσεις, τις δεσμεύσεις, τα παιδιά, τώρα βρίσκεται αντιμέτωπος με την πραγματικότητα ότι αυτές οι μεταθέσεις συμβαίνουν στους single ανθρώπους, ακριβώς επειδή δεν έχουν άλλες υποχρεώσεις. Αυτός όμως είναι ο Κλεμάν, ένας κυνικός 40άρης, που δεν πιστεύει στον απόλυτο έρωτα κι είναι έτοιμος να πληρώσει το τίμημα. Μέχρι που γνωρίζει την

Τζένιφερ, μία κομμώτρια, χωρισμένη μητέρα και ντόπια «επαρχιώτισσα». Η ζεστασιά, η αισιόδοξία της, η παιδικότητά της τον έλκει και οι δυο τους ξεκινούν να είναι μαζί σε μία σχέση που δεν έχουν τίποτα κοινό. Εκείνος της μιλάει για Καντ, εκείνη για την Τζένιφερ Ανιστον. Εκείνος θέλει να απομονωθεί στην ψυχρή μοναξιά του, εκείνη τον τραβάει σε βραδιές караόκε. Θα μπορέσουν δύο άνθρωποι τόσο αταίριαστοι να παραμείνουν μαζί; Μόνο στις (αμερικανικές) ταινίες.

Ο ηθοποιός και τώρα σκηνοθέτης Λουκά Μπελβό («38 Μάρτυρες») επιχειρεί να παλέψει με τα κλισέ της ρομαντικής κομεντί, έστω και μέσα στο αρχετυπικό σχήμα του «Πυγμαλίων» και της αδοσούς κοπέλας, το οποίο έχουμε δει τόσες φορές στο σινεμά (κι όχι μόνο). Για αυτό και επιλέγει τον Λοϊκ Κορμπερί, έναν ψυχρό θεατρικό ηθοποιό (της σχολής της Κομεντί Φρανσέζ) και του πετάει σε αντίστιξη τη ζουμερή, χαρά της ζωής (μεταμορφωμένη από τη «Ροζέτα») Εμιλί Ντεκέν. Εκείνη δίνει ανθρωπιά, τρυφερότητα σ' έναν ρόλο του ανθρώπου γεμάτου ελπίδα (αυτό δεν είναι κι ο έρωτας άλλωστε, ελπίδα;), εκείνος κουβαλά το μαύρο σύννεφο του ανάπηρου συναισθηματικά ανθρώπου που δεν μπορεί να βγει από τα όριά του και τεστάρει τα δικά σου.

Ο Μπελβό στο δεύτερο μέρος της ταινίας τραβάει άσφαιρα την πρίζα από τις φιλοσοφίες, τις θεωρίες, ή τις χαριτωμένες μιας κομεντί και γίνεται δράμα - παρόμοιο με τη συνειδητοποίηση ότι οι άνθρωποι δεν αλλάζουν, αυτά συμβαίνουν μόνο σε ταινίες.

Οχι, η ταινία δεν είναι αμερικανιά και προσφέρει μία έντιμη αφήγηση αυτής της ιστορίας. Αυτό σίγουρα χαρίζει περισσότερο βάθος στη τυπική λαμπερή επιδερμίδα των κομεντί και μία πρωταγωνίστρια σε ρεσιτάλ λαϊκής απενοχοποιημένης ζεστασιάς που σε κερδίζει.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

LUCAS BELVAUX

Γεννήθηκε το 1961 στο Βέλγιο.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Μήπως είσαι ο τύπος μου; 2014, 38 martyres 2012, Rapt 2009, Les prédateurs 2007, La raison du plus faible 2006, Nature contre nature 2004, Après la vie 2002, Un couple épatant 2002, Cavale 2002, Mère de toxico 2001, Pour rire! 1996, Parfois trop d'amour 1992.

